

ORKUN

BÜTÜN TÜRKLER BİR ORDU

İÇİNDEKİLER

- Son Yüzyılı Örtten Yalan Perdesi Ne Zaman Yırtılacak
SOFUOĞLU M. ZEKİ
- İnkılâp Nevrozu . . . . . Dr. İZEDDİN ŞADAN
- Türkçülük ve Türk Birliği . . . . . A. KAZGANOĞLU
- 1944 - 1945 Irkçılık Turancılık Davası . . . . . ***
- Düşünceler . . . . . YILANLIOĞLU
- Komünizmle Mücadele . . . . . İSMET TÜMTÜRK
- Dördüncü İhanet . . . . . ATsiz
- Ziya Gök Alp İçin . . . . . HACİÖMEROĞLU
- Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar : 3 . . . . . ***
- Millet ve Milliyetçilik . . . . . HOCAOĞLU S. ERTÜRK
- Mehmetçikten İvanofa (Şiir) . . . . . FAZIL BAYRAKTAR
- Hâlâ mı Sükût (Şiir) . . . . . ÖZDEMİROĞLU KAYA
- Geliyoruz (Şiir) . . . . . OĞUZ SADIK ATAY
- Özleyiş (Şiir) . . . . . AHMET CEZAR ARVASI
- Ülküdaşlarla Başbaşa . . . . . ***

6.

SAYI

10 - Kasım - 1950

FİAT I

25

KURUŞ

MEHMETÇİRTEN İVANOF'A

Erkeksen karşıma çık Moskof oğlu!
 Pala sallıyacak dermanımız var...
 Gaza bayrakları sarmış ufkumu,
 Yüce hükümetten fermanımız var!..
 Bayrak olmuş Tanrıdağdan esen yel;
 İdil mi, Kafkas mı, Ural mı engel?
 Hamle kâfirindir ilk önce sen gel!..
 Leşini serecek meydanımız var!..
 Çarkı devran böyle yazmış ne çare,
 Göklerde bulut yok, yer pare pare;
 Kabarma uzaktan gel ey biçare!
 Seyh Samil misâli arslanımız var!..
 Bir gün olur davul zurna sesleri,
 Davet eyler cümle Türkü ileri;
 Tarih bilir bu kahraman askeri
 Bin tarih yazacak zamanımız var!..
 Hücuma kalkarsa bizim askerler,
 Önce şimşek çakar, sonra gök gürler;
 Yıkılm karşından bire kâfirler
 Haktan nasib olmuş imanımız var!..
 Sendeki namusun kalır mı hayrı?
 Baltacı, Atilla, Cengiz Han ayrı;
 Söyletme nesepsiz, söyletme gayrı,
 Aşık BAYRAKTAR'dan destanımız var!..

FAZIL BAYRAKTAR

HÂLÂ MI SÜKÛT ?

Susmak mı? Yeter artık yıllarca sustuğumuz,
 İnce ince düşünüp kızıl kan kustuğumuz!..
 Hamle ister bu dava... Alev alev yanmalı;
 Uyumak çağı geçti, davranıp uyanmalı...
 Seslenmede göklerden Kür Şadın ulu ruhu:
 — «Uyan artık Türkeli! Tepele şu güruhu!
 Bütün düşman cephesi karşında duruyor, bak.
 Onları yenmek için bir lâhza ayağa kalk!»
 Silâhlara sarılıp davranmalı hep birden;
 Topraklar çatlamalı alman bir tekbirden!..
 Hamle ister bu dava... Alev alev yanmalı;
 Uyumak çağı geçti, davranıp uyanmalı...

ÖZDEMİROĞLU KAYA

GELİYORUZ

Açılan bayrak altına
 Koşa koşa geliyoruz.
 Yüce Türkçüler katına
 Uça uça geliyoruz.

Türklük ateşidir yanan,
 Dilimize gelmez yalan.
 Etrafa bin bir heyecan
 Saça saça geliyoruz.

İnancımız kalbimizde,
 Türklük kaynar içimizde.
 Tek düşünce hepimizde,
 Taşa taşa geliyoruz.

Oğuz kurban bu ülküye,
 Aman vermeyiz kötüye.
 Türküz, Türkçüyüz biz diye
 Coşa coşa geliyoruz...

OĞUZ SADIK ATAY

ÖZLEYİŞ

Tuna niçin köpürmüş? Kırım niçin inliyor?
 Nerde parhyan kılıç? Nerde o akıncı cet?
 Şimdi Hazar uzaktan feryadımı dinliyor,
 Ayrıldı mı bizlerden Kafkaslar ilelebet?

Kıbrısın ayrılışı derd oldu içimizde,
 Levendlerin sesini kaybettik Akdenizde.
 Adalar yabancıda, yalnız derdleri bizde.
 Güzel Balkan vatandan ayrıldı mı nihayet?

Nerde bütün Türkeli? Taşkent, Buhara nerde?
 Müslüman-Türk ülkesi büyük Mavera nerde?
 Asyayı, Avrupayı titreten nara nerde?
 Vatan parçalanınca yüzümüz gülmez elbet!

AHMET CEZAR ARVASI

Başyazarı : ATsız

Sahibi ve Neşriyat
Müdürü

İSMET TÜMTÜRK

ORKUN

Haftalık Türkçü Dergi

ABONE :

Yıllık : 8 lira
6 aylık : 4 lira

P. K. 1818

Galata, İstanbul

10 Kasım 1950

Cuma Günleri Çıkar

6. Sayı

Son yüzyılı örten yalan perdesi ne zaman yırtılacak ?

Yazan : SOFUOĞLU M. ZEKİ

Tarihimizin son yüzyılı, maalesef, tahrif, riyâ ve yalanlarla altüst olmuş; bu sûretle «hakikat», örtbas edilmek istenmiştir. Zamanımızın münevverleri, 1876 birinci Meşrûtiyetinden, milletin bilfiil hakimiyeti eline aldığı 14 Mayıs 1950'ye kadar geçen tarihimizi gerçek yüzü ile bilmemekte; bu hal, bazı konuların tartışılması takdirinde lüzumsuz ihtilâflara sebebiyet vermektedir. Biz bu yazımızda, aydınlanması zarurî olan bazı yakın tarih meselelerini sual şeklinde okuyucularımızın gözü önüne serecek; vatanlarını ve hakikatı seven bilgi sahiplerinin bildiklerini cesaretle ortaya dökmelerini bekliyeceğiz.

Umumi efkârca bilinmeyen ve pek çok yalan-dolana boğulan devirlerin ve kişilerin başında İkinci Abdülhamid ve kendisine izafe olunan «İstîdat Devri» gelmektedir. Otuz küsur yıl bu memleketi kazasız-belâsız idare eden bu Türk pâdişahına revâ görülen hakaret ve isnatların yüzde kaç, mazlûm vatanımızı yirmiyedi yıl bir zulüm ve istipdat makinesi altında ezip inleyenler hakkında söylenebilir? Birinci meşrûtiyet hangi şartlar altında ilân edildi? Osmanlı ülkesine hürriyet ve meşrûtiyet fikirleri hangi kanallardan ve hangi maksatlarla sokuldu? Bu hareketlerde, Osmanlı Hakanlığı ve İslâm Halifeliğini tasfiye etmek isteyen beynelmîl yahudi-mason teşkilâtının rolü nedir? Ülkemizdeki Türk olmayan unsurlar hangi sebeplerle hürriyet ve meşrûtiyet hareketlerini körüklemişlerdir? Abdülhamid ne maksatla birinci meşrûtiyeti bertaraf etmiştir? Kendilerine «Jön Türk» gibi frenkçe bir isim takan ve Pariste, Londrada Mısırlı Mustafa Fâzıl Paşa gibi sefih bir muhterisin ve yahudi-mason teşkilâtının verdiği paralarla faaliyet gösteren kimselerin - bu şartlar altındaki - söz ve yayınlarmı yüzdeyüz hakikat kabul etmek doğru mudur? Abdülhamid, Türklüğe ve Müslümanlığa ihanet teşkil eden ne gibi hareketlerde bulunmuştur? Hiyanet ve istipdat arzusu ile mi meşrûtiyeti ilga etmiştir? Hakikaten zalim ve şehvet düşkünü mü idi? Saltanatı sırasında kaç kişiyi öldürtmüştür? Kaç Türk kızının ve aile hanımının iffetine saldırmıştır? Millet parasından kesesine aktarmış mıdır? Mürtekipleri, rüşvetçileri, müstîmâlcileri, namus düşmanlarını himâye etmiş midir? Saltanatı sırasında Allahsızlık, imansızlık, iffetsizlik, namussuzluk, milliyetsizlik, Türk düşmanlığı -hiç değilse müteakip devirlerdeki kadar - revaç bulmuş mu idi?

İkinci Meşrûtiyet devrine gelim: İttihat-Terakki hareketini kimler körükledi; kimler para verdi; kimler evk ve idare etti? İyi niyet sahibi saf ve yiğit ruhlular Türk zabıt ve memurları, nasıl olup ta, İttihat-Terakki ihtilâlcileri oluverdiler? Abdülhamide tahttan indirildiğini bildiren hey'ette yahudi Karasu efendinin ne işi vardı? Yahudi-mason teşkilâtı, memleketimizin iç işlerine burun sokmakta niçin devam etmiştir? 31 Mart vak'asının gerçekten tertipçileri kimlerdir; ne gibi entrikalar çevrilmiştir? Abdülhamidin hal'i memlekete hangi faydaları sağlamıştır? İkinci Meşrûtiyet ne gibi iyilikler getirmiştir? Babilâlîde, İttihat-Terakki merkezinde, Meb'ûsân Meclisinde ne gibi entrikalar çevrilmiş; hangi gizli tertipler hazırlanmıştır? Siyaset sahnesinde rol alan kimselerin hakiki mâhiyetleri ne idi? İttihat-Terakki ne şekilde bir zulüm makinesi haline gelmiştir? İttihat-Terakki istipdatının memlekete yüklediği maddî ve mânevî kayıpların bilânçosu nedir? Hangi şartlar altında Birinci Cihan Harbine girdik; girilirse olmaz mıydı? Enver Paşanın rolü ne dereceye kadardır? Yahudi dönmesi olan Maliye Nazırı Cavit, hükkü-

met içinde nasıl bir rol oynuyordu? İşin içinde bir hiyanet var mıdır ve hakikî hainler kimlerdir?

Harpten Mütarekeye nasıl geçtik? Mütareke ve işgal günlerinde ne gibi ihanetlere şahit olduk; kimler içyüzlerini açığa vurdular? «Ben, esasen Türk değilim!» diyerek ihtiharla Arap, Arnavut, Boşnak, Çerkez olduklarını ilân eden nankörler kimlerdir? Vahdettin, gerçekten hain midir? Mustafa Kemalle olan yakınlık samimiyet derecesi nedir? Mustafa Kemâl, ordu müfettişi sıfatıyla Doğuya göndererek elaltından Kuvayı milliyeyi teşkilâtlandırdığı ve desteklediği doğru mudur?

Zaferden sonra hemen cumhuriyetin ilanı, sâdece demokrasiye olan muhabbetten mi ileri gelmiştir? Öyleyse, niçin 14 Mayıs 1950'ye kadar halk hakimiyetine hasret bırakıldık? Mustafa Kemal'in Kâzım Karabekir Paşa, Rıza Nur Beğ, ve arkadaşları gibi şahsiyetleri bertaraf etmesinin gerçek sebepleri nelerdir; bunlarla neden bağdaşamamıştır? İzmir suikastinin içyüzü nedir? Niçin Kuvayı milliyeci vatansenverler darağcına sevedilmiştir? Yapılan inkılapların mâhiyet ve hedefi ne idi? Memleketin hangi içtimai ve bünyevî zarureti bu inkılapları gerektirmiştir? İnkılaplar devam edecekti de yarıda mı kaldı? Hangi inkılaplar, hangi hayırlı neticeleri doğurmuştur?

Halk idaresinin yani demokrasinin gerçekleşmesi davasında Mustafa Kemal hangi harekette bulunmuştur; bu uğurda cidden samimi bir tesebbüsü var mıdır? Terakkîperver Fırka neden dağılmıştır? Serbest Fırka danışıklı döğüsünün içyüzü nedir? Mustafa Kemal zamanında devlet maliyesi ve memleket iktisadivâtı nasıl idare olunmuştur? Ceplerini şişirenler kimlerdir? Rüşvetle, irtikâpla, suiistimalle yapılan mücadele nedir? İş Bankasının sermâyesi nasıl temin edilmiştir? Mustafa Kemal'in Allah, din, aile ve iffet hakkındaki noktânazarı ne idi; nasıl bir imana sahipti?

İsmet İnönü kimdir? Soyu-sopu nedir? Dine, Allaha imanı var mıdır? Zekâ derecesi nedir? Hakikaten vatansenver midir; kendine düşkünlüğü kuvvetli midir? Hasan Âlileri, Tonguç Babaları, Rüştü Uzelleri, Falih Rıfkıları... neden inatla himaye etmiştir? Kendisi de sol temayüllü müdür? Türkçülere niçin kin besliyor? Neden «ırkçı-Turancı» sözüyle Türkçüleri lekelediğini sanıyor; kendi ırkıdan şüphesi mi vardır? Rusya'daki Türklerin istiklâl kavuşmasına neden muarızdır? Türkîyenin, faraza Sovyet Ermenistanı gibi bir demirperde memleketi haline gelmesini istiyen bir komünist, bir Turancıdan daha mı meşrû bir yoldadır?

İkinci Cihan Harbinde nasıl bir dış siyaset güdülmüştür? Savaşa katılmamıza engel olan İsmet İnönü müdür; rahmetli Fevzi Paşa mıdır; yoksa sabahlara kadar süren bir parti grubu toplantısında memleket me'b'uslarını «millî sefîliğin» bütün hüsnına rağmen, heyecan ve azimle ikaz eden birkaç vatansenver me'b'us mudur? 1945'ten sonraki demokrasi hareketlerine kendi rızasıyla mı muvafakat etmiştir?

Umumiyetle son yirmiyedi yıl içinde milliyetçiliğin, dinin, iffet ve aile müessesesinin, ahlâk ve geleneğin hor görülüp hırpalanması ve «ebedî-millî sefler» in de bu hali görmemezlikten gelmesi nedendir; bilmediğimiz sebep ve saikler var mıdır? Son yirmiyedi yıl içinde, gizli ve açık, fuhuş yapan kadın miktarında bir artma olmuş mudur; zina sebebiyle vuku bulan bosanmalardaki artma nispeti nedir? Karıları veya kızları sâyesinde mevkie ve rîfaha ulaşanların miktarını tespit etmek mümkün müdür? Son bir sual daha: Pâdişahların hayatlarının en mahrem taraflarını kurcalamak ve teşhir etmekten müstesna bir zevk duyan «sayın bay inkılapçılar», acaba, hususî hayatlarının hesabını verebilirler mi?..

Muhterem okuyucularım, işte görüyorsunuz: bir yığın öyle sual ki, biri diğerrinden mühimdir ve bugüne kadar, cesaretinden emin olabileceğimiz namuslu bir kalem tarafından, maalesef, cevaplandırılıp açıklanmamıştır. Bu meseleler aydınlanmadan, bunların hesabı verilirilip alınamadan söylenecek her söz bostur. Su veya bu kimseyi fazlasıyla sevebilir, ona bütün yüreğimizle bağlanabiliriz. Fakat, bu sevgi ve bağlılığımız geçmişte olan vak'aları yani gerçekleri - aslâ değiştiremez. Esasen, hakikî bir münevver, fânî şahıslara değil ebedî hakikatlere bağlanır; hakikati herseyden ziyade sever. Fânilere bağlanmanın sonu sukutu hayâl ve husrândır; veyl o bedbahtlara...

Son olarak ilâve edelim: bu yazımız dolayısıyla sınırları bozulanlar ve huzurları kaçanlar çıkarsa, bu bizi tebessüme sevkedecektir!

SOFUOĞLU M. ZEKİ

İnkılâp Nevrozu

Yazan: Dr. İZEDDİN ŞADAN

1324'te Meşrutiyetin ilk günleri. Galata rıhtımı çökecek kadar dolmuş. Halk vapurla gelen birisini bekliyor, ve haykırıyor: «Yaşasın Büyük Mücahit!..» Bu mücahit Prens Sabahattin.

★

İsviçrenin bir köyünde bir fakir oda. Tah-ta bir masa. Beyaz bir karyola. İçinde bir hasta adam son dakikalarını yaşıyor. Yarı rüya içinde mırıldanıyor: «İşte bir kuş... ha-yır, bir tayyare... beni Türkiyeye götürecek...». Ölen insan Prens Sabahattin.

★

Millî Mücadele yılları. Ankarada Kara-oğlan caddesinde öğle vakti. Kahvedeki her-kes Hacıbayram camisine sevkediliyor.

★

1930 yılı: Ayaspaşada sık bir gazino. Kokteyl zamanı. Caz çılgın bir neşe içinde. Fakat birden susuyor. Diktatör soruyor:

- Neden sustu?
- Ezan okunuyor, efendim.
- Yıkın şu minareyi!

★

Istanbulun hücre bir köşesinde ahşap ve harap bir ev. Dört kişi oturmuş bir ilâhi okuyorlar.

Hazreti Ömer,
Belinde kemer,
Hûû deyup döner
Efendim aşk meydanında...

Hazreti Ali...

Dışarıda bir gürültü. Birden kapı açılı-yor. «Siz ayin yapıyorsunuz! Buyurun...»

★

Beyoğlunda «Nokta-i Hendesiyeye» de iç-tima var. Üstad-ı Muhterem söze başlıyor:
— Locayı, Sani-i Âzam-ı Kâinat namına açıyorum.

★

Habeş bir esir. Istanbuldan geçiyor. Kaf-kasyalı bir prens satın almış. Bunun toru-nu Rus şairi Puskin. Bütün Rus yazarları gibi Türklerin düşmanı.

★

Türkiyenin maruf bir şehrinde bir Halkevi toplantısı var. Toplantının adı: PUSKİN GÜNÜ.

★

İzmirde bir bulvar var: adı Vorosilof Bul-varı.

★

İzmiri zaptedip Türklere hediye eden Temür Beg'in adına bir bulvar yok.

★

Pariste Bulonya ormanına giden yolun adı Bulonya caddesidir. Şimdi adı Mareşal Foş caddesi olmuştur.

★

Bağdatı zapteden Dördüncü Murad adı-na bir sokak bile yok.

★

Fatih meydanında büyük bir toplantı. Talebe gösteri halinde. Kılıncına dayanmış bir paşa onları teftiş ediyor. Kutlama: Tu-ranî Ergenekon günü.

★

19 Mayıs 1944. Ankara Stadında bir top-lantı. Talebe gösteri halinde. Kürsüden bir general nutuk veriyor: Turancılık hiyaneti vataniyedir.

★

Meşrutiyetin ilk günleri. İkinci Abdül-hamit meb'uslara ziyafet vermekte. Padi-şah Ahmet Rıza'nın bardağına su koyuyor. Heyecanlı nutuklar ve hürmetler. Meb'us-lar padişahın sakalını öpüyorlar.

★

Bir yıl sonra. Bir Yahudi, bir Arnavut ve bir de Türkten ibaret bir meb'us heyeti İkinci Abdülhamidi hal ediyor: Millet seni istemiyor.

★

1789. Fransız İnkılâbının ilk günleri. Pa-ris Belediye dairesi önünde Belediye aza-ları iki keçe sıralamış 16. Lui'yi bekliyor-lar. Kral geliyor. Belediye başkanı Bailly ona Paris halkının yeni timsali olan kırmı-zı-beyaz-mavi rozeti uzatıyor. Kral rozeti şapkasına hürmetle takıyor. Belediye aza-ları birden kılıçlarını çekerek Kralın başı üstünde Mason âdetince çelik kubbe mera-simini yapıyorlar.

★

1793. Pariste millet meydanında halk top-lanmış idama gelen 16. Lui'yi bekliyorlar. Lui bir şeyler söylemek istiyor. Fakat gi-yotinin çelik bıçağı basını kestigiinden sözü yarıda kalıyor.

Yazan: Dr. İzeddin Şadan
Akliye ve Asabiye Hastahıkları
Mütehassısı

Türkçülük ve Türk Birliği

Yazan : A. KAZGANOĞLU

Üzerinde iftiralarla, yalan ve yanlışlarla dolu münakaşalar yaparak, fikir yürütmek, bilhassa 1944 ve daha sonraki yıllarda kötü bir adet haline getirilmiş olan Türkçülük ve Türk Birliği ülküsü hakkında, bir inceleme yapmanın zamanı gektan gelmiştir.

Türkçülüğün ve Türk Birliği ülküsünün, bir cürüm olarak kabul edilmesinden ve bu yolda büyük propagandalara girişilmesinden sonra, Türkiyede Türk olmak ve Türkçülüğten bahsetmek bile korkulacak hâl olmuştu. Tanrıya şükürler olsunki, 14 / Mayıs / 1950 de Türk milletinin vermiş olduğu şanlı bir kararla, meş'um tek parti zihniyeti yıkılmış ve Türkçülüğün ufku yeniden aydınlanmıştır.

Türkçülük ne demektir diye bir soru sorduğumuz zaman, hatırımıza gelmesi gerekli olan şeyler bugün herkese göre değişmektedir. Çok muhtemeldir ki böyle bir soru karşısında bazı kimseler koyu bir gafletin ve adi bir menfaat taassubunun tahrikleri ile yaratılan propagandaların tesiri altında Faşizmi düşünecek, diğer bazı kimseler de bunun ifade ettiği manadan büsbütün habersiz görünecektir. Hele gençlerin çoğunun, buna ait esaslı hiçbirşey bilmediği hakikati önemle ele alınacak bir olaydır. Bununla ilgili acı bir misali burada söylemeden geçemeyeceğim. 1948 yılında Amerikada iken genç bir arkadaşım birgün okul kütüphanesinde «ENSİCLOPEDY BRİTANİCA» yı karıştırırken «Türk» kelimesinin karşısındaki izahatı okumuş ve orada «Türkçülük denilen şövenizm ile Türklerin, yurtlarına eskidenberi yaşamakta olan Türk olmanın unsurları gücendirerek kendilerine düşman ettiğini, bu yüzden bu yabancı unsurlarda da milli duyguların uyanarak geliştiğinin» yazılı bulunduğunu görmüş. Bu hususa ait hiçbir bilgisi olmayan bu genç Türk çocuğu yukarıda bahsi geçen ifadelere inanmaktan da kendini alamamıştı. «Nasıl olur» diyordu «İlim yetkisi, dünyaca tanınmış bir ansiklopedinin yazdığı şeyler yanlış olur mu?». Bu sebepten benimle bir hayli münakaşalara da girişti. Fakat neticede, Türkçülüğün, hıristiyan ve müslüman bütün yabancı unsurların Türklere karşı gösterdikleri sistemli ve nankörce bir düşmanlıktan ve hıyanetten dolayı, Türklerin kendi varlıklarını korumak kaygusundan doğduğunu anlıyarak kanaatini değiştirmişti.

İşte yukarıdaki sebeplerden ötürü Türkçülüğün ne gibi bir mana ifade ettiğini ve doğuş sebeplerini kısaca izaha çalışmak faydalı olacaktır sanıyorum.

Osmanlı tarihine şöyle üstünkörü bir göz atıl-

dığı taktirde dahi görülürki, hiçbir zaman devletin siyasetinde ve Türk sosyal hayatında şövenizme varan bir milliyetçilik hakim olmamıştır. Değil yalnız küçük memuriyetlere Sadrazamlık gibi en yüksek makamlara bile her soydan insanlar getirilmiştir. Tanzimat'a kadar yurt içerisinde diğer dinlere ve milliyetlere karşı, o devirlerde hiçbir memlekette bulunmayan ve aşırı sayılabilecek olan bir müsamaha ile malül koyu bir İslâmcılık hakim olmuştur. Müslümanlığı benimsemekte o kadar ileri gidilmiştirki, bu yüzden, Suriye ve Irak'ta, hatta Filistin ve Mısırdaki sayısız milyonları aşan Türk halkı araplaşarak, yavaş yavaş eriyip kayboldu. Türkçe her tarafta ihmâl edilerek arapça ve farsça kelimeler kullanmak mukaddes bir moda ve zevk haline geldi. Tanzimat'tan sonra ise, İslâmcılığın yanında ortaya resmen bir Osmanlıcılık fikri çıktı. Bu fikir, çeşitli din ve milliyet taşıyan unsurların halitasından ortaya bir Osmanlı milleti çıkarmak hayali idi.

İşte bu hakikatlar karşısında, Türk milletinin şövenliğinden bahsetmek, ilmin gerektirdiği tarafsızlığa sırt çevirerek, adi bir garazkârlığın esiri olmaktan başka bir şey sayılamaz.

Türkler ancak, gösterdikleri sonsuz müsama-halardan ve lutuflardan sonra gördükleri sistemli düşmanlık ve hıyanetlere karşı bir reaksiyon göstermek zorunda kalmışlardır. Türkçülük ve Türk milliyetçiliği, Yunan, Bulgar, Sırp, Ermeni, Arnavut, Arap ve diğer unsurların milliyetçilik ve ayrılık duygularının tesiri altında, bir nefis koruması gayesi ile meydana gelmiş ve hiç bir zaman haksız ve tecavüzkâr olmamıştır.

Türkçülük, Türk milletinin, ilim, sanat, ziraat, iktisat, kültür ve diğer her alanda, millî gelenek ve millî bünyeye uygun bir şekilde kalkındırılması içte ve dışta her çeşit saldırganlıklara karşı korunarak hür ve müstakil olarak yaşatılmasını hedef tutan bir ülküdür. Böyle bir ülkü, her milletin kendisi için mukaddes bir hak olduğu gibi Türk milleti için ve onu teşkil eden her fert için de en mukaddes ve en tabii bir haktır.

Türkçülüğü, her ne sebeple olursa olsun, şu veya bu şekilde iftira ve ithamlar altında bırakmağa kalkışmak ise, bunu yapanların en hafif bir tabirle iyi niyetinden ve Türk milletine olan sevgisinden şüphe etmeği gerektirir. Türkçülük hakkındaki düşüncelerimizi burada özet olarak belirttikten sonra şimdi bir kaç satırla «Türk birliği» ülküsünden de bahsetmek gerektir.

Türk birliği ülküsü, yer yüzündeki bütün Türklerin bir millet ve bir devlet halinde, bir bayrak altında toplanması ülküsüdür. Bunun tahakkuku, bazı kimselere ilk bakışta imkânsız gibi görünebilir. Birçok kimseler bunu zararlı bir hayâl (ütopi) olarak da vasıflandırabilir. Fakat unutmamak lâzımdır ki, her hakikat önce bir hayâl ile başlar. Yine hatırlamak gerekir ki, 1919 yılında hür ve müstakil bir Türkiye kurmak için anadoluda dünyanın galiplerine karşı savaşa girişmek de çılgınlık ve hayâl diye vasıflandırılmıştı. Fakat inanmış ve kendilerini bir ülkeye vermiş olanlar, yurdu kurtarmaya ve müstakil bir Türkiye meydana getirmeye muvaffak oldular.

Türk birliği de sistemli çalışmak, fırsat kollamak ve her şeyden önce Türkiyeyi korumak ve yükseltmeğe çalışmak suretiyle bir gün elbet hakikat olacaktır.

Zaman zaman, hasis ve sinsi emellerin esiri bulunan bazı kimseler, bunu Türkiyeyi hemen Rusya'ya ve Türklerin yaşamakta oldukları diğer memleketlere taarruza ve harbe sürükleyecek bir macera fikri olarak göstermeğe yeltendiler. Türk birliği fikrini güdenleri, Türkiyeyi kudreti dışında işlere sokarak felâkete yuvarlamak ve «Memleketi yıkmak için birebir çareyi» bulmuş olmakla itham ederek haklarında her çeşit iftira, hakaret, ve işkenceyi revâ gördüler. Hâlbuki Türk birliği ülküsünü taşıyan, iğman sahibi insanlar, Türk milletinin sahip olduğu kudret ve imkânları, gayet iyi hesaplayabilen kimselerdi. Sahip oldukları millî suur, fikir ve ilim kabiliyetleri, Türk milletini her türlü maceralardan korumak gerektiğini bilmelerine imkân sağlayacak durumda idi. Bunların hiç birisi memleketin harbe sürüklenmesini ve bugünkü sınırlar dışında mevsimsiz olarak gayretler sarfedilmesini istemek şöyle dursun, hatırandan bile geçirmiyordu.

Türk birliği fikrini güdenlerin ülküsü :

1 — Önce her türlü insanlık haklarından mahrum edilmiş bulunan ve işkence ile imhasına çalışılan esir Türklerin neşriyat ve propaganda yolu ile haklarını korumak.

2 — Diploması yolları ile bunlara her çeşit yardımcı sağlamağa çalışmak.

3 — Arada, imkân nisbetinde kültür birliği kurmağa çalışmak ve bunu kuvvetlendirmek.

4 — Esir bulunan Türk yurtlarının ayrı ayrı istiklâl kazanarak, hür milletler topluluğu içinde lâyük oldukları yerleri almalarını sağlamağa çalışmak.

5 — Esir buldukları ülkelerden, mülteci ve muhacir olarak gelenleri sıcak bir ilgi ile karşılayıp her çeşit yardımda bulunmak gibi günün realitesi ile telifi kabil olan yakın hedeflere ulaşmağa çalışmaktan ibaretti. Bundan başka uzak bir hedef olarak da bağımsızlıklarını alacak Türk ülkelerinin ilerde aralarında sağlam bir

kültür birliği kurduktan sonra beraberce verecekleri bir kararla, büyük bir Türk birliği meydana getirmeleri dileği gelmekte idi.

Şimdi bu düşüncelerde, Türk milleti için acaba ne gibi zararlar bulunabilir? Kanaatimizce hiçbir zarar bulunamaz. Aksine olarak çok büyük faydalar vardır. Böyle bir ülkü, halka ve bilhassa gençliğine heyecan ve hız kaynağı olur ve Türkiye'nin kalkındırılması için daha çok çalışmayı sağlar. Sonra, Ruslar «Panslavizm» islav birliği, Almanlar «Pancermenizm» Cermen birliği, Araplar; Arap birliği, Yahudiler; Yahudi birliği, Yunanlılar; Enosis, Enosis» diye Kıbrıs istiyerek Yunan birliği peşinde koşarlarken, Bulgarlar, Bulgar birliği diye Makedonya ve Trakya üzerinde boş iddialarda bulunurken Türklerin 60 milyonluk kendi öz kardeşleri arasında bir birlik kurmak istemeleri neden günah sayılıyor?. Her millet için, millî birlik kurmak mukaddes bir hak kabul edildiği hâlde, bu hak neden Türkler için tanınmasın?. Hele bu mukaddes hak ve dilek neden Türkiye'de, suç ve cürüm olarak karşılanıyor?... Ve neden bu fikrin sahipleri 1944 yılında en ağır hakaretlere ve işkencelere uğratıldı?. İnsaniyetçilik ve insan haklarına hürmette kendilerini ön safta göstermeğe yeltenmiş olan o meşhur... Türkçülük düşmanları için her çeşit insan haklarından mahrum yaşayan milyonlarca Türk'e insan gibi yaşamak hakkı sağlamağı dilemek, neden cürüm sayılıyor?.

Türklerin yaşadığı ve Türk bayrağının şerefle dalgalandığı bu topraklarda kalpleri Türklük için çarpan kimseleri, birtakım bedbahtlar, türlü iftira ve hakaretler tertipliyerek, Moskovaya jurnal eder mahiyette ve kendilerini buna muhalif göstererek Moskofların hayrını dileyen kimseler olarak belirten ithamlarla nasıl oluyor da fesat tertip edebiliyorlar?.

Fakat bunların hepsi boşuna gayret oldu efendiler! boşuna gayret. Moskoflara yaranmak mümkün değildir. Ne Türkçüleri ezmeğe kalkmakla, ne yüzlerce Türk mültecisini insanlık duygularına ve devletler hukuku kaidelerine aykırı olarak, öldürüleceklerini bile bile Moskoflara geri vermekle yaranmak kabil olmadı.

Biz Türk birliği ülküsünü yine şanlı bir bayrak gibi göklere yükselterek taşıyoruz. Bu ülkü her zamandan ziyade, bugün Türk milleti tarafından dah önemle anlaşılmaktadır. Moskoflarla çarpışmamız kaçınılmaz bir katedir. Onların doymak bilmez hırsları, kendi başlarını yiyecektir. Girişeceğimiz savaşta onları mutlaka yeneceğiz. Çünkü biz hakkı ve insanlığı müdafaa edeceğiz. Çünkü biz Türklüğün ezeli ve ebedi hakları için döğüşeceğiz. Çünkü biz «YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM» parolası ile çarpışacağız...

1944-1945

IRKÇILIK - TURANCILIK - DAVASI

IV

Devşirmeler beğlerbeğlik rütbesini aldıktan sonra gözlerini büyük vezirliğe diktiler. Durum lehlerinde idi. Çünkü Türk beğleri, Mustafa Çelebi ile Mehmed Çelebi (Birinci Mehmed) arasındaki sultanlık kavgasında büyük prens olan Mustafa Çelebiyi tutmuşlar, sonra da onu yiğeni İkinci Murada tercih etmişlerdi. Halbuki Kapıkulu olan Devşirmeler tahta oturmuş olan Çelebi Mehmede ve ondan sonra da oğlu İkinci murada sadık kaldıkları için İkinci Muradın nazarında değerleri artmıştı. O sırada Devşirmelerin kuvveti azdı. Sadakatları da buradan geliyordu.

Nihayet 1438 başlangıcında Devşirmeler mak-satlarına erdiler : Büyük vezir Koca Mehmed Paşa azledilip yerine Sırp Devşirmesi İshak Paşa getirildi. Bu, pek mühim bir hâdiseydi. Memlekette için için bir kaynaşma oldu. Başkent Edirne'de Türklerle Devşirmeler arasında kavga ve dövüşler başladı. İkinci Muradın mevki sarsıldı. Bu yüzden 1440 ta İshak Paşa azledilerek yerine Türk ırkından Çandarlıoğlu Halil Paşa getirildi ise de, İkinci Murad, Türk beğlerinin tuttuğu ikinci şehzadesi Alâaddin ve Alâaddin'in küçük oğullarını Devşirmeler vasıtasıyla öldürtünce işler yine karıştı. Türk beğleri, İkinci Murada padişahlıktan çekilmesini söylediler. O da bu direnme karşısında 1444 te çekilip yerini Fatihe bıraktı.

İkinci Muradın üç defa tahta çıkıp inmesinde Türk-Devşirme çarpışmasının büyük tesiri ve rolü vardır. Çandarlıoğlu Halil Paşa, İkinci Muradın tekrar tahta çıkmasından çok büyük rol oynadığından hem Fatih'in, hem de Devşirmelerin düşmanlığını kazanmış, fakat Fatih, İstanbulu alıncaya kadar ona dokunmamıştır. İstanbulun alınmasıyla kudreti pek ziyade çoğalan Fatih, şahsi hınçların da tesiriyle Çandarlıoğlunu öldürdükten sonra kısa bir müddet yine Türklerden diğer Halil Paşa büyük vezir olmuş, ondan sonra Rum yahut Hırvat Devşirmesi Mahmud Paşa büyük vezirliğe getirilerek Devşirmelerin bu makamda temellenmesi sağlanmıştır.

Artık bundan sonra büyük vezirlik makamı daha çok Devşirmelerin elinde kalmaya başlamış, Türkler ancak pek uzun bir gelişmeden sonra yavaş yavaş üstünlüğü alabilmiş, fakat Osmanlı Devletinin ilk bir buçuk asrındaki

kesin üstünlüklerini hiçbir zaman yeniden sağlayamamışlardır.

Bilhassa Fatih'in ölümü sırasında büyük vezir olan ve Osmanlı sadrazamları arasında bilgisi ve tedbiri ile ilk saflarda bulunan Karahanlı Nişancı Mehmed Paşanın, Devşirme vezirlerin kıskırttığı Devşirme Yeniçeriler tarafından öldürülmesinden sonra kuvvet Devşirmelerin eline geçmiştir. Bu tarihten sonra büyük vezirlik şu şekilde paylaşılmıştır :

- 1481-1498 yılları arasında Devşirmeler.
- 1498-1499 yılları arasında Türkler.
- 1499-1518 yıllar arasında Devşirmeler.
- 1518-1523 yılları arasında Türkler.
- 1523-1584 yılları arasında Devşirmeler.
- 1584-1585 yılları arasında Türkler.
- 1585-1595 yılları arasında Devşirmeler.
- 1595-1595 yıllar arasında Türkler (9 gün).
- 1595-1614 yılları arasında Devşirmeler.
- 1614-1616 yılları arasında Türkler.
- 1616-1619 yılları arasında Devşirmeler.
- 1619-1621 yılları arasında Türkler.
- 1621-1622 yılları arasında Devşirmeler.
- 1622-1622 yılları arasında Türkler.
- 1622-1623 yılları arasında Devşirmeler.
- 1623-1624 yılları arasında Türkler.
- 1624-1637 yılları arasında Devşirmeler.
- 1637-1638 yılları arasında Türkler.
- 1638-1648 yılları arasında Devşirmeler.
- 1648-1649 yılları arasında Türkler.
- 1649-1656 yılları arasında Devşirmeler.
- 1656-1656 yılları arasında Türkler (6 gün).
- 1656-1656 yılları arasında Devşirmeler.
- 1656-1656 yılları arasında Türkler.
- 1656-1661 yılları arasında Devşirmeler.
- 1661-1685 yılları arasında Türkler.
- 1685-1688 yılları arasında Devşirmeler.
- 1688-1691 yılları arasında Türkler.
- 1691-1692 yılları arasında Devşirmeler.
- 1692-1697 yılları arasında Türkler.
- 1697-1703 yılları arasında Devşirmeler.
- 1703-1703 yılları arasında Türkler.
- 1703-1704 yılları arasında Devşirmeler.
- 1704-1711 yılları arasında Türkler.
- 1711-1713 yılları arasında Devşirmeler.
- 1713-1716 yılları arasında Türkler.
- 1716-1717 yılları arasında Devşirmeler.
- 1717-1732 yılları arasında Türkler.

1732-1736 yılları arasında Devşirmeler.
 1736-1737 yılları arasında Türkler.
 1737-1737 yılları arasında Devşirmeler.
 1737-1739 yılları arasında Türkler.
 1739-1740 yılları arasında Devşirmeler.
 1740-1742 yılları arasında Türkler.
 1742-1743 yılları arasında Devşirmeler.
 1743-1747 yılları arasında Türkler.
 1747-1750 yılları arasında Devşirmeler.
 1750-1755 yılları arasında Türkler.
 1755-1755 yılları arasında Devşirmeler.
 1755-1755 yılları arasında Türkler.
 1755-1756 yılları arasında Devşirmeler.
 1756-1765 yılları arasında Türkler.
 1765-1768 yılları arasında Devşirmeler.
 1768-1769 yılları arasında Türkler.
 1769-1770 yılları arasında Devşirmeler.
 1770-1771 yılları arasında Türkler.
 1771-1775 yılları arasında Devşirmeler.
 1775-1778 yılları arasında Türkler.
 1778-1779 yılları arasında Devşirmeler.
 1779-1781 yılları arasında Türkler.
 1781-1782 yılları arasında Devşirmeler.
 1782-1785 yılları arasında Türkler.
 1785-1789 yılları arasında Devşirmeler.
 1789-1791 yılları arasında Türkler.
 1791-1794 yılları arasında Devşirmeler.
 1794-1798 yılları arasında Türkler.
 1798-1805 yılları arasında Devşirmeler.
 1805-1808 yılları arasında Türkler.
 1808-1815 yılları arasında Devşirmeler.
 1815-1821 yılları arasında Türkler.
 1821-1822 yılları arasında Devşirmeler.
 1822-1829 yılları arasında Türkler.
 1829-1833 yılları arasında Devşirmeler.

1833-1839 yılları arasında Türkler.
 1839-1840 yılları arasında Devşirmeler.
 1840-1853 yılları arasında Türkler.
 1853-1854 yılları arasında Devşirmeler.
 1854-1857 yılları arasında Türkler.
 1857-1857 yılları arasında Devşirmeler.
 1857-1871 yılları arasında Türkler.
 1871-1872 yılları arasında Devşirmeler.
 1872-1875 yılları arasında Türkler.
 1875-1876 yılları arasında Devşirmeler.
 1876-1877 yılları arasında Türkler.
 1877-1878 yılları arasında Devşirmeler.
 1878-1878 yılları arasında Türkler.
 1878-1879 yılları arasında Devşirmeler.
 1879-1903 yılları arasında Türkler.
 1903-1908 yılları arasında Devşirmeler.
 1908-1913 yılları arasında Türkler.
 1913-1917 yılları arasında Devşirmeler.
 1917-1918 yılları arasında Türkler.
 1918-1918 yılları arasında Devşirmeler.
 1918-1919 yılları arasında Türkler.
 1919-1919 yılları arasında Devşirmeler.
 1919-1920 yılları arasında Türkler.
 1920-1920 yılları arasında Devşirmeler.
 1920-1922 yılları arasında Türkler.

Bu listede bir takım yanlışlar olduğu muhakkaktır. Fakat bunlar asla, burada gösterilen nisbeti ve umumî manzarayı bozacak derecede değildir. Devşirme geleneği arasında Müslüman Gayritürkler de vardır. Bir de şunu dikkate almak gerektir ki Türk-Devşirme çarpışması zamanla şekil ve taktik değiştirmiş, fakat ruhi sebeplere dayanan ırk düşmanlığı, olduğu gibi kalmıştır.

D Ü Ş Ü N C E L E R

Yazan : YILANLIOĞLU

**Türk milletini herhangi bir milletten aşağı ve kabiliyetsiz görenlerin,
 Türk milletini yükseltmek için yegâne ve en büyük ideal olan milliyet-
 çiliğe saldıranlar ve onun hakikî mânasını tahrif edenlerin,
 Türk yurdunda komünistliği sinsi sinsi, kahpece yaymağa çalışan satıl-
 mış Moskof uşaklarının,
 Ağzına bir lokma ekmek atıldığı zaman herkese kuyruk sallayan kö-
 pekler gibi menfaat gördüğü yerde her türlü rezalet ve dalaverayı yaparak
 tutunmağa çalışan karaktersiz dalkavukların,
 Millet kesesinden çalanların,
 Dalavere, yalan ve riya ile milleti kandıranların,
 Milletin en büyük dayanağı olan dinî ve millî inançları baltalayanların,
 Yurdu yükselmek için bütün mevcudiyetile çalışan hakikî yurtseverleri
 lekeliyenlerin,
 İffet ve namus, fazilet ve feragatten mahrum zavallıların,
 Kendi kötülüklerini örtmek için temiz insanlara çirkef atanların,
 Sokakta gördükleri her kadına ve kıza fena nazarla bakıp, onları iğfale
 çalışan namus düşmanlarının,
 çoğalmasa ve hele böylelerinin mühim mevkilerde bulunabilmesi, mem-
 leketin istikbalinin tehlikede olduğunu gösterir... YILANLIOĞLU**

Komünizmle Mücadele

III

Yazan : İSMET TÜMTÜRK

(Geçen yazımızın son bendindeki bir cümle yanlış çıkmış. Doğrusu: «Nazari olarak verilecek cevap ne olursa olsun, şimdiye kadarki tabikat gösteriyor ki, mücerret hürriyet fikri ile komünizm imha edilememekte ve hattâ durdurulamamaktadır.»).

Bir noktaya daha dokunayım. Bu memlekette birçok zenginler, milyonerler vardır. (Başkalarının sefaleti pahasına olmadıkça, Tanrı servetlerini arttırsın.) Komünistler muratlarına ererlerse, olacak şeylerden biri de bu zenginlerin memleketteki bütün maddî varlıklarının mahvolmasıdır. Bu netice bize göre (Memleketin başına çökecek felaketin büyüklüğü önünde) pek geri plânda bir ehemmiyet taşır. Fakat bütün ruhunu servetine bağlamış olanlar için (akla gelir ki) bu neticeyi düşünmek (zenginlerin siyasi inancı, dini ve milliyeti ne olursa olsun) komünizme karşı büyük gayretleri ve fedakârlıkları kamçılar. Hakikat ise bunun tam tersidir.

Bizde Türk ve milliyetçi olandan başka hiçkimse komünizme karşı kılını kıpırdatmamıştır. Komünizme karşı savaşın yalnız bütün tehlikesi, yorgunluğu ve çeşitli ızdırapları değil, malî yükü de tamamen milliyetçilerin üzerinde kalmıştır. Meselâ şimdiye kadar çıkan Türkçü dergileri hepsi Türkçülerin azar azar ve binbir zahmetle biriktirdikleri paralarla çıkmıştır. Ve bunların büyük kısmı en fakir şekilde yaşayanların (az maaşlı öğretmenlerin ve küçük memurların, hayata yeni atılmış gençlerin, bir yandan çalışarak tahsilini yürütebilen talebinin, v.b...) yoksulluk içinde kıvrınırken büyük bir feragatle arttırdıkları küçük paraların damla damla birikmesinden hasıl olmuştur. Parasızlık yüzünden neşriyatın sekteye uğradığını, mücadelede uzun duraklamalar olduğunu, çok gördük. Bu sıralarda bazan eksikliği yüzünden neşriyatın ve mücadelenin durduğu paralar bazı zenginlerin bir tek gecelik eğlenti parasından az meblâğlar idi. İleride bu mücadelelerin bir hikâyesi yazılırsa, belki bu hikâyeyi yarının ülkü çağında okuyacak olanların en fazla şaşacakları nokta ne kadar büyük neticeli olabilecek işlerin ne kadar ufacık maddî maniler yüzünden geri kalmış olduğudur. (ORKUN'un çıkmasıyla açılan devirde inşaallah artık para sıkıntısı yüzünden Türkçü neşriyatın durması gibi bir hal hiçbir zaman olmayacaktır.) Bu noktayı bir hâtıra olarak, ve hiç bir büyük

zenginlerin komünizme karşı mücadele mevzuunda tek kuruluş bile yardımı dokunmamış olduğunu ibret verici bir hakikat olarak tesbit etmiş olmak için burada kaydediyorum.

Istanbul ile teması olan arkadaşlar bilirler ki KOMÜNİZME KARŞI MÜCADELE Dergisini Üniversiteli milliyetçi gençler İstanbulda köprübaşında, meydanlarda ve sokaklarda bizzat satmaktadırlar. Bu sebeple o dergiyi en fazla kimlerin sevdiğini ve okuduğunu anlamak mümkün oluyor. Gençler ellerinde dergilerle yol boyunca yerlerini alıp ta bağırmağa başlayınca görülen manzara şudur: gençler ve fakir ve ortahallî halk alâka ve sevgi duyuyor, (meselâ bir lise talebesi, bir bahriyeli, bir gedikli çavuşu, fabrikadaki işinden çıktığı kıyafetinden belli bir işçi, yüzlerinde sevinç ve ılgının aydınlığıyla koşup gelip birer dergi alıyor), fakat zengin kıyafetli, müreffeh tavırlı kalantör zevat dergi satanları ya şöyle bir göz ucuyla süzerek biraz istihfaflı bir gülümsemeyle yahut ta başını bile çevirmeye tenezzül etmeden geçip gidiyorlar.

Eyice bilelim ki dün olduğu gibi bugün de yarın da komünizme karşı mücadelede biz Türkçüler yapayalnızız. Ve Tanrıya bin şükür ki biz bize yetiyoruz ve yeteceğiz.

B — Sebeb ve bahaneleri ortadan kaldırmak suretiyle dolayısıyla mücadele.

Bu, çok ileri sürülmüştür. Meselâ, «Komünizmi ortadan kaldırmak istiyorsanız, sefaleti (veya işsizliği, istismarı, içtimai adaletsizliği, v.b.) ortadan kaldırmamız, o vakit komünizm kendiliğinden ortadan kalkar». Buna, kolaylık olsun deye, aşağıda hep «orta malî düşünce» diye atıfta bulunacağım.

Orta malî düşüncede bir dereceye kadar hakikat payı elbette vardır. Cemiyetin yurttaş ızdırabına karşı duygusuz, kör ve sağır bir hale gelmesi, işsizlik ve iktisadî buhran, bir takım insanların şu veya bu suretle cemiyetin üzerine ahtapot gibi yapışıp bütün kaynakları ve hakları sömürmeleri ve en delice bir sefahat hayatı sürmeleri, ve bir yandan da birçok kimse- nin hayatının başından sonuna kadar korkunç bir sefaletin ızdırabı ve ümitsizliği içinde geçmesi gibi haller hiç şüphe yok ki komünistin ekmeğine yağ sürer. Ve bunların geniş ölçüde kaldırılması komünistin propagandasının tesirini keser, onun perde olarak kullandığı baha-

neler ortadan kalkınca iç yüzünün daha iyi meydana çıkmasına fırsat verir, ve en mühimi, insanlara komünizmi yenecek iç kuvveti elde etmek yollarını açar. Şuhalde komünizmle tam ve tesirli mücadelenin unsurlarından biri elbette işsizlik, sefalet ve içtimali adaletsizlik gibi şeyleri ortadan kaldırmaya çalışmaktır.

Buraya kadar tereddüt edilecek bir nokta yok. Fakat buradan sonra dikkat edilecek bazı noktalar var.

Orta malı düşüncüyü ileri süren ile aramızda bazan şu fark gözden kaçacaktır. Bizim için hak ve adalet meselesi; millettaşlarımıza karşı sıcak bir alâka meselesi; her türlü zulüm ve istismara karşı isyan meselesi; milletimizin bütün fertlerinin insan gibi yaşayabilmesi, fikrî gelişme imkânlarına kavuşması, şahsiyet sahibi olması meselesi, sırf komünistliği durdurmak için tedbir olmak çerçevesi içinde kalmamakta, bizim için başlı başına birer gaye ve ahlâk borcu mahiyetini taşımaktadır. Orta malı düşünce bu mühim davalara biraz samimiyetsizlik, biraz göz boyama ve taktik karışması tehlikesi taşıyor. Bu çok ince ve hassas bir noktadır.

«İşçilere daha yüksek refah sağlıyalım, yoksa tehlike teşkil eder» düşüncesinde bazan biraz da, «Tehlike teşkil etmedikleri müddetçe düşük seviyeli bir hayat sürebilirler» düşüncesi saklıdır. Hattâ bazan «gözü açılmamış», fazla muti ve kanaatkâr insanın komünizme kar-

şı en mahfuz bir tip olacağı düşüncesini de sezmek kabildir. Bizce her Türkün şahsiyet ve kabiliyetinin son haddine kadar gelişmesini sağlamak (bu onun en tabii bir insanlık hakkı oluktan başka) onun ve bizim millete karşı borcumuzdur. Önümüzdeki, fikrî ve maddî, müthiş mücadelelere her Türkün bilerek, herşeyi görerek, maddî ve manevî tam bir şekilde hazırlanması hem hakkı hem de vazifesidir. Biz koyun-insana ve boynunda ip taşıyan insana, her ne bahasına olursa olsun tahammül etmemeliyiz. Ahlâkından, hak duygusundan ve milli mefkûresinden zerrece fedakârlıkta bulunmamış bir Türk cemiyeti Komünizmi açık ve cepheden bir savaşla daima söküp atabilir.

Orta malı düşüncenin sık sık inhisarcı bir temayül gösterdiğini görüyoruz. Yani komünizmi sırf iktisadî bozukluk, sefaleti, vesairenden doğma, ve onun mümkün olan tek ve tamamen kâfi çaresinin bu iktisadî sebepleri ortadan kaldırmak olduğu düşüncesi orta malı düşünceye tamamen hâkim olmak temayülünü gösteriyor. Tehlike de buradan doğuyor. Komünizm hakkında yanlış bir fikre doğru kayılıyor. Dikkatimiz onun ancak küçük bir cephesinin üzerinde toplanıyor, ve onun büyük kısmı, tıpkı bir aysbergin dokuzda sekizinin su altında gözden saklı kalması gibi, dikkatimizden kaçıyor. Bu kaçan kısım komünizmin manevî ve ruhî bozukluk ve sapıklık kısmı, onun asıl mühim olan zehirleyici ve kemirici tarafıdır.

(Devamı gelecek sayıda)

TÜRK TARİHİNDE YABANCIKANLILARIN İHANET SERİSİ:

DÖRDÜNCÜ İHANET

Gök Türklerin hâkimiyeti çağında ve 580 yılında Çang-sun-çing adında bir Çin kumandanı Türk kağanına zevce olarak bir Çin prensesi getirmiş ve bir daha kendi memleketine dönmemişti. Ertesi yıl kağan öldü. Yeni hükümdar İşbara Kağan, ok atmadaki ustalığından dolayı bu Çin kumandanını beğenerek nedimleri arasına soktu. Türk beğleri de kağanın buyruğu ile onunla sıkı sıkı konuşuyorlar ve büyük avlara birlikte gidiyorlardı. Çang-sun-çing herkese sorular sorarak Türk boylarının ayrı ayrı kuvvetleri ve devletin durumu hakkında bilgi ediniyordu. Gök Türk devletinin iç durumunu iyice öğrendikten sonra Çin imparatoruna bir rapor verdi. Bu raporda Türklerin hepsini birden yok etmek imkânsız olduğu için aralarına ayrılık sokarak yenmek gerektiği belirtiliyordu. Türklerden yılmayan Çin imparatoru büyük bir sevinçle Çang-sun-çingi çağırtdı. Onu iltifatlara boğdu. Çinli casus Türklere karşı neler yapılması gerektiği hakkında birçok şeyler söylediği gibi imparatora Türkelinin bir haritasını da verdi.

Düşün ve unutma!..

A t s 1 z

Ziya Gök Alp için [1]

24. Ölüm Yılı Dolayısıyla

Yazan : HACİÖMEROĞLU

Saygı değer arkadaşlar, sevgili öğrenciler :

Şu anda, ölümünün 24. yılında Türklüğün sönmez güneşi, Türk milliyetçiliğinin büyük yol göstericisi ölmez Ziya Gök Alp'ın ulu ruhunu anıyoruz. Ziya Gök Alp, anışın büyük mânâsı, Ziya Gök Alp'ı Ziya Gök Alp yapan, onu ölmezliğe ulaştıran büyük sırrın içindedir. Ziya Gök Alp'ı Ziya Gök Alp yapan, onu ölmezliğe ulaştıran, kısaca bizi buraya toplayan büyük sır nedir?

Ziya Gök Alp, bugünkü milli Türk felsefe cereyanının temellerini atmış büyük bir milli filozoftur. Bizi buraya tophyan sır buradan mı geliyor? Ziya Gök Alp Türk milletinin sosyolojisini incelemiş ve Türkiyede sosyolojinin temellerini atmış büyük bir Türk sosyoloğudur. Şinin sırrı buradan mı geliyor? Ziya Gök Alp Türk milletinin psikolojisini ve ahlâkını incelemiş, Türkiyede psikoloji ve ahlâkın temellerini kurmuş büyük bir ahlâkçıdır. Bizi buraya tophyan onun ahlâkçılığı mı?

Ziya Gök Alp, Türk Dilini yabancı kaide ve kelimelerden kurtarmış, yeni Türk dilinin doğru yollarını göstermiş büyük bir dilcidir. Ölmezliğinin sırrı buradan mı geliyor? Ziya Gök Alp Türk tarihini boğan karanlıkları yırtmış milli tarihin engin ufuklarını göstermiş milli bir tarihçidir. Bizi buraya tophyan onun tarihçiliği mi?

Ziya Gök Alp türkoloji ilminin esaslarını kurmuş Türkiyede türkolojinin babasıdır; ölmezliğinin sırrı burada mı?

Ziya Gök Alp, her şeyin üstünde keskin bir milli şuurla Türklüğünü bilmış, Türklüğün geçmiş ve geleceğini incelemiş, geçmişin hakkını vermiş geleceği kurtarmak için milli ideali Türk ruhlarında sonsuzluğu kucaklayacak sönmez bir meşale gibi yakmış, Türkü sevmiş, Türk için yaşamış, Türkü düşünmüş, Türk için yazmış, Türk için gülmüş, Türk için ağlamış, varlığını Türkçülük davasının potasında eriterek bir fikre bir ömür vermiş milli bir idealisttir; ölmezliğinin sırrı buradan mı geliyor? Evet! Ziya Gök Alp'ı Ziya Gök Alp yapan, onu ölmezliğe ulaştıran, 24 yıl önce tabutunun arkasından mahşeri bir sel gibi İstanbul sokaklarında

Türk gençliğini ve Türk milletini koşturan v bu gün bizi buraya tophyan büyük sır buarada; evel mesele Ziya Gök Alp'ın şu tarafında, bu tarafında değil, mesele Ziya Gök Alp'ın milli meselesinde; onun meseleci yani davacı Türkçü bir idealist olmasındadır ve bu davaya bir ömür vermesindedir. Ziya Gök Alp'ın davası nedir? Ziya Gök Alp'ın ideali hangi ihtiyaçtan doğdu. Ziya Gök Alp ta ideali doğuran, ana sebep her şeyden önce onun soylu bir Türk ailesinden olup Türk oğlu Türk olarak doğmasındadır. Bundan sonra Gök Alp ta idealin temelini çerçevesiyen tarihi üç vasiyeti vardır. (1) Babasının vasiyeti: Ziya Gök Alp'ın babası oğlunun kendisinden üstün yetişmesini, hayatını millete vermesini isteyen milli şuur uyanık bir baba idi. Ziya Gök Alp nı babası Tevfik Efendi, Ziya Gök Alp'a şöyle vasiyet ediyor: «Sana çok kederli bir haber vereceğim; çok ağhyacak, çok matem tutacaksın; bu gün senin bütün arkadaşların için bir matem günüdür. Çünkü sizin pek büyük hocanız, milletin en büyük adamı Namık Kemal öldü. İşte sen de bu büyük adamın arkasından gideceksin onun gibi vatanperver, onun kadar hürriyetperver olacaksın» Gök Alp söylüyor: «Bu sözler okadar tesirliydi ki ve telkinin zamanı okadar iyi seçilmişti ki ruhumda yeni bir meleke, mefkûre yani milli ideal melesini yarattı bu andan itibaren şuurlu hürriyetperver ve uyanık bir vatanperver olarak düşünmeye başladım, vatan ve millet mefkûrelerini her şeyin üstünde görmeye başladım; ruhum yaratıcı bir hamle ile birden bire değişti». Gök Alp devam ediyor: «14 yaşına yeni giriyordum. Babam bir gün bir dostu ile konuşuyordu; dostu ona beni Avrupaya göndermesini tavsiye etti. Babam dedi ki: tahsil için Avrupaya giden gençler, yalnız Avrupa ilimlerini öğrenir, milli benliğimizden âciz kahrılar, medreseye gidenlerde ise Avrupa ilimleri eksik kahr. Bence memleketimize en faydalı âlimler bizim için acele bilinmesi icap eden hakikatları bilenlerdir; gençlerimiz hem doğunun, hem batının ilimlerine iyice vakıf olmalı. Sonra bunları m. kayese ederek milletimizin muhtaç olduğu büyük hakikatları meydana çıkarmalıdır. İşte ömrüm yeterse ben Ziyayı böyle yetiştirmeye çalışacağım». Gök Alp söylüyor: «Bu sözlerden bir sene sonra babam öldü. Fakat bu sözler

(1) 24 Ekim 1948 de Hasanoğlu Köy Enstitüsünde söylemiştir.

ruhumda mukaddes bir vasiyetname olarak derin izlerle kazıldı. O ana kadar okuduğum her kitaba tetkik etmeden inanırdım. Bu sözler bir darbeye doğunun ve batının kütüpanelerini nazarımda eritti. Aklım ve zekâma sonsuz hürriyet ve istiklâl verdi, aynı zamanda bütün milletini seven Türk gençleri gibi beni de uzun ve çetin bir vazifeye çağırdı». (2) **Tarihi tabii hocasının vasiyeti:** «Türk gençleri meşrutî bir idare kurmak bir inkılâp yapmak istiyorlar. Bu hareket takdire değer. Fakat bir cihet var ki, inkılâp taklitle olmaz. Türkiyenin inkılâbı Türk milletinin içtimai hayatına, millî ruhuna uymalıdır. Yapılacak anayasa Türk milletinin ruhundan kopmalı, içtimai bünyesine uymalı eğer böyle olmazsa yapılacak inkılâp memlekete zararlı olur, iyi bir anayasa yapabilmek için her şeyden önce Türk milletinin psikoloji ve sosyolojisini tetkik etmek lâzım bu inkılâpçılar bunu yapmışlar mıdır? Başladıkları mücadeleye ilmi surette hazırlanmışlar mıdır?» **Gök Alp** söylüyor: «Ben babamın vasiyeti gibi hocamın vasiyetini de unutmudum. O günden itibaren Türk milletinin sosyolojisini ve psikolojisini tetkik edebilmek için bu ilimlerin genel esaslarını öğrenmeye başladım» 3) **İhtiyar vatanperver Nail Beğin** zaptiye tevkifhanesindeki vasiyeti: «Deli Petronun milletine karşı bir vasiyeti olduğu gibi benim de milletimden bütün Türk gençlerine ait umumî bir vasiyetim var: Ben vatanımda meşrutiyetin bir gün mutlaka ilân edileceğine kaniim; yalnız bilmelisiniz ki bu meşrutiyet hakiki bir meşrutiyet olmayacak, geçici olacaktır. Zira millet uykudadır; meşrutiyetin kıymetini bilmeyecektir. İlk meşrutiyet çok sürmüyecektir. Burada yani meşrutiyette en mühim iş matbuatın serbestisidir. Benim vasiyetim buraya aittir. Beklenen güne daha on yıl var. Bu zamanda siz gençler geceli gündüzlü çalışarak bu milletin tehlike ve selâmet yollarını tayin ve tesbit etmelisiniz. Bu millete her şeyden önce hangi fikri, hangi duyguları, hangi idealleri vermeli? Bu milleti uyandırıp yükseltmek için lâzım gelen program hazır bulunmalıdır ki meşrutiyet ilân edilir edilmez, matbuat serbestisi başlayınca bundan azami surette faydalanmalı, mümkün olduğu kadar çok yazmağa çalışmalıdır. Elzem olan millî programın millî mefkûrenin ruhunu, esasını açıp yaymak ve matbu sayfalar haline getirmektir, sonrası kolaydır». **Gök Alp** söylüyor: «Yaşlı vatanperver benden söz aldı. Ben de vatan yolunda nasıl çalışmam lâzım geldiğini bana açık bir şekilde anlatan ve bana yol gösteren arif insanı kendime pîr yaptım» diyen Ziya Gök Alp sallanmaz bir karar, dönmez bir irade ve şaşmaz bir istikametle vasiyetlere sımsıkı sarılıp Namık Kemal'in arkasından gitmiş Türk Millî davasının derin irtırapı ile benliğini yoğurmuş bıkmadan usanmadan okumuş Türkü ve Türklüğü incele-

miş islâm osmanlı dünyasının içinde boğulmakta olan Türk varlığın taptaze ezeli kudret ve ebedi gücile ortaya koymak için Türk Tarihinin şan ve şeref dolu okyanuslarına dalmış bu okyanusları besleyen destanları kana kana içmiş Türk milli destanlarını tazelemiş Türk olmanın Türk oğlu Türk doğmanın sihirli tadını tadmış tarih boyunca Türkü Türklüğü yükselten ve çökerten milli ibretleri öğrenmiş Türklüğün milli kurtuluş çilesini çekmiş, nihayet kurtarıcı mefkûreyi bulmuş, Türklüğün geleceğini omuzlarına yükleneyecek olan bu memleketin öz evlatları Türk oğlu Türklere emanet etmek üzere Türk milli kurtuluş davasının plânlarını yapmış, ruhunu hazırlamış ve memlekete yaymak üzere ortaya atma saatını, beklemişti. **Gök Alp**'i dinliyelim: «daha 15 yaşındayken Ahmet Vefik Paşanın lehçeyi osmaniyesiyle Süleyman Paşanın «Tarihi Âlemi bende Türklük ve Türkçülük sevgisini doğurdu. İstanbul gelince ilk önce Leon Cahun'un tarihini alıp okudum. Hüseyinzade Ali Beğle temas ederek Türkçülük hakkındaki kanatlarını öğrendim. 17 - 18 senedenberi Türk Milletinin sosyolojisini ve psikolojisini tetkik etmek için yaptığım çalışmaların mahsulleri kafamda sıralanmış duruyordu. Bunları meydana atmak için bir fırsat bekliyordum. Nihayet genç kalemlerde Türkçülüğü bütün programıyla atmak lâzım geldiğini düşündüm ve bütün fikirleri ihtiva eden «Turan» şiirini yazarak genç kalemlerde yaydım. Turan şiiri tam zamanında çıktı. Osmanlılık ve İslâm birliği idealleri memleket için tehlikeli olduklarından genç ruhlar kurtarıcı bir mefkûre arıyorlardı. Turan şiiri Türklüğün aradığı mefkûrenin bir kıvılcımı idi. Burada şimdi geçen sene **Gök Alp**'in 23 üncü ölüm yılı dolayısıyla Cumhuriyet gazetesinde yazdığı yazıdan Prof. Fındıkoğlunu dinliyelim: «Bu sene kurban bayramı Ziya Gök Alp'in 23 üncü ölüm gününe rastlıyor. Bu yüzden gazete haberlerine göre birkaç halkevi mütefekkir için yapılacak senelik toplantıları bayramdan evvele veya sonraya almış. Belki hakları var, fakat bir bayram günü halkın evi olan halkevinde büyük bir halk adamı için toplanma, aynı zamanda aile çevrelerini aşan bir bayramlaşmağa vesile olamaz mı idi? Kaldı ki her bayram Ziya Gök Alp'in hüviyetine hâkim olan sosyoloji doktrinine göre kolektif ruhu aşılama suretiyle «infiltrat» veya sadece «ihtilâl» hayatı yaşayan fertleri içtimaileştirilecek, insanlaştıracak bir vasıta. Esasen bayramların doğuş ve yaşatılış sebepleride bu noktada gizlidir. Bilhassa bu yıl dönümü Ziya Gök Alp'ta içtimai gelişmemizin adeta bir prensip adı olan «Turan» kelimesinin ve Türkçülük cereyanının hayli yanlış anlaşıldığı bir seneye raslıyor, bir kısım vatandaşlar şu son senelerde kötü bir sıfat imiş gibi Turancı gösterildiler, hakikatta bu sıfatı taşıyanlar onu

kasten ve kötü bir niyetle kullananların düşüncüklerine asla cevap vermiyorlar. Gök Alp Tarihimizde bir devir açan meşhur manzumesiyle «Kızılalma» sında Türk kadrosu içindeki milli idealizmi gençliğe aşılama için kullanılmış «Turan» mefhumu üzerinde şimdiye kadar hiçbir ciddi tahlil ve izah yapılmadı. Aramızdan ayrılmış büyük adamlara hasretimizi izhar ederken bıraktıkları mesele ve davaları yürütmeyi de unutmamalıyız». Gök Alp söylüyor: «Yeni Türkçülük artık dağılık fikirlere, vuzuhsuz duygulara dayanan fikri heveskârlık değil, asrın müsbet ilimlerine dayanan canlı bir felsefe cereyanıdır.» Bununla Gök Alp Türk Dünyasında bir Tarih Birliği ve şive ayrılıklarını söküp atan İstanbul şivesini esas tutan bir dil birliğini amaçlıyor, işte Gök Alp, Oğuz Hanı bilmeyen, Atılâ, Cengiz, Temüre Sezar ve İskender kadar yer vermiyen o günün tarih kitaplarına isyan ediyor ve Turan şiirinde diyor ki:

Nabızlarımda evet, çünkü ilm için müphem
Kalan, Oğuz Hanı kalbim tanır tamamile
Damarlarımda yaşar şânü ihtişamile

Bundan sonra Ziya Gök Alp Türk ruhlarının destana susadıkları bu tarihi anda altın destanı

yayıyor. Bu destanın yaptığı tarihi tesiri, yarattığı milli ruhu öğrenmek için Prof. M. Şekip Tunç'u dinliyelim: «Osmanlı İmparatorluğunun hasta değil, bitkin bir halde olduğunu Kosova'da bir müddet yaşadıkdan sonra görmemek kabil değildi. Eski «Sırpsındığı» sanki yerinden oynamış bir diş gibi sallanıyor. Rusya ve Avusturyanın mütemadi tahrikleri ile ikinci bir Karlofça hazırlanıyordu. Ziya Gök Alp'in sesi bu sırada çıktı. Hatırında kaldığına göre bu ses Selânikten gelen «Genç kalemler» dergisinde «Âsyada dolaşan bir derviş» imzasıyla çıkan «Altın destan» la başlıyordu,

Sürüden koyunlar hep takım takım
Ayrılmış, sürüde kalmamış bakım
Asmanın üzümü dağılmış salkım
Olmak ister, fakat bağban nerede?
Gideyim, arayım çoban nerede?

Yüce Türk Tanrısı! Gönder bir yalvaç!
Sürüne baş olsun, yasana dilmaç.
Türklüğe yeni bir Turan nuru saç,
Anlasın Türk milli irfan nerede.
Gideyim, arayım Turfan nerede?

(Devamı gelecek sayıda)

TÜRK GENÇLERİNE DÜŞÜNDÜRÜCÜ LEVHALAR: 3

	En az	En çok
Türkiye Türkleri	17.000.000	18.000.000
Rusya Türkleri	20.000.000	30.000.000
İran Türkleri	4.000.000	7.000.000
Çin Türkleri	4.000.000	6.000.000
Afganistan Türkleri	1.500.000	2.500.000
Bulgaristan Türkleri	600.000	1.000.000
İrak Türkleri	100.000	200.000
Yunanistan Türkleri	50.000	90.000
Kıbrıs Türkleri	82.000	82.000
Yugoslavya Türkleri	80.000	80.000
Suriye Türkleri	20.000	40.000
Romanya Türkleri	15.000	25.000
Mısır Türkleri	5.000	10.000
Bingazi Türkleri	4.000	4.000
Toplam	47.456.000	65.120.000

Toparlık ve ortalama hesap 55.000.000 Türk.

MİLLET VE MİLLİYETÇİLİK**Millet ve Milliyetçilik**

I

Yazan: **HOC AOĞLU S. ERTÜRK**

Uzun merhaleler geçtikten sonra, nihayet, insan cemiyetleri millet şeklinde istikrar bulmuş; bu arada Türk cemiyetinde de aynı netice tecelli etmiştir. Bununla birlikte millet hakkında tek bir tarifte birleşilmemiş olduğu ve milliyetçiliğin izahında hâlâ indî mütalâaların yer bulduğu görülmektedir.

Bazı ideologlar, kendi milletlerinin teşekkül yolunu ve bünyesini temel tutarak bir millet tarifi ortaya koymaya kalkıştıklarından, birbirine uymayan fikirler meydana çıkmıştır. Hele siyasi mülâhazalarla vaz edilmiş olanların ilmi değerlerinin ne kadar kifayetsiz olduğu meydandadır.

Amerika gibi tarihi bir ırk birliğinden mahrum olan milletler, ırkı; İsviçre gibi dil birliğinden mahrum olanlar, dili milletin tarifinden çıkarmışlardır. Öte yandan milleti; Marx'cı temayüllere bağlı nazariyeler iktisadi faaliyetler birliğine, - memleketlerin iktisadi selâmetini Yahudilerin tasviyesinde gören - Naziler ırkı birliğe irca etmek suretiyle materyalist bir izah tarzında ittifak etmişlerdir.

Biz, kendi tarihi gelişmemiz ve içtimai gerçeklerimizden çıkacak tarif dururken, her milletin kendi içtimai bünyesine ve siyasi menfaatlarına uygun düşürdüğü iddialara bağlanıp kendimizi inkâr etmek gafletinden uzak olarak milletin en geniş tarifini vermeğe ve buna göre milliyetçiliğin mahiyetini açıklamaya çalışacağız.

Sosyoloji ve tarih ilimlerinin ışığı altında diyebiliriz ki: Millet aralarında kültür, ırk, vatan, iktisadi faaliyetler birliği bulunan; devlet kurmuş insanların topluluğudur. Cümlede kullanılan kavramları bir bir elden geçirirsek: - başlıca, dil, din, ahlâk, tarih, san'at, ülkü unsurlarını ihtiva eden - kültürü, bir milleti karakterize eden, maziden tevarüs edilmiş yaşayış, düşünüş, duyuş emaresi türlü neticelerin

topu diye tarif edebiliriz. Irkı, insanların biyolojik bünyeleriyle dâhil buldukları, karakteristik irsî vasıflara tayin edilmiş sınıf; vatani, uğrunda ölenleri bulunan, altında ve üstünde bir milletin izlerini taşıyan, bir milletin barınağı olan toprak parçası; iktisadi faaliyetleri, cemiyet halinde yaşayan insanların maddî ihtiyaçlarını gidermeyi hedef tutan insanlar arası münesebetler ve nihayet devleti de dahilinde ve harice karşı hakimiyetini dahilinde: hürriyet, adalet; harice karşı: istiklâl meseleleri, yürütmekte olan bir vatan sakinlerinin meydana getirdiği manevî birlik olarak açıklayabiliriz.

Şeniyetteki milli topluluklar, yukarıda ortaya koyduğumuz ve mümkün olduğu kadar açıkladığımız tarife uygunlukları nisbetinde derecelenerek millet telâkki olunabilirler. Şeniyette millet olarak yaşadıkları halde saydığımız unsurlardan herhangi birinden mahrum olan cemiyetlerin varlığı, tarifimizi çürütecek bir delil olarak ileri sürülemez: zira tarifimizde öne sürülen unsurlar tam olarak görebileceğimiz milletler çoktur. Şu halde tarifte fazlalık değil, kültür, ırk, vatan, iktisadi faaliyetler birliğini gerçekleştirmemiş milletlerde noksanlık aramak ve milletleri derecelendirmek gerekir.

Millet gerçeğini ortaya koyduktan sonra milliyetçiliğin ne demek olduğunu belirtebiliriz. Milliyetçilik, milleti her bakımdan korumak, kuvvetlendirmek ve yükseltmek gayretidir. Millet yerine tarifi konulacak olursa milliyetçilik daha sarîh olarak anlaşılacaktır. Şu halde milliyetçilik, dil, din, ahlâk, san'at ülkü, tarih, ırk; vatan ve iktisadiyatı, istiklâl, hürriyet ve adaleti korumak kuvvetlendirmek ve en üstün seviyeye ulaştırmak gayesini güden ideolojidir. ki Türk milleti için düşünüldüğü ve yapıldığı zaman Türkçülük adını alır.

HOC AOĞLU S. ERTÜRK

TÜRKÇÜLÜĞÜN ESASLARI

Millî Cephenin fikir ve ideoloji alanında en mühim bir kitabı, büyük mütefekkir Ziya Gök Alpin bu eserini 120 kuruşluk pul göndermekle tedarik edebilirsiniz. Adres : P. K. 353 — Ankara.

ÜLKÜDAŞLARLA BAŞBAŞA

Birçok mektuplarda, «Ben de yazı gönderirsem ORKUN'da basılır mı?» diye soruluyor. Hepsine cevap: Elbette. ORKUN bütün Türkçülüğün dergisidir. Konusu ve kuvveti bakımından elverişli olan bütün yazılar ORKUN'da çıkar. Türkçülüğün ana şartlarından gayri konularda fikir çeşitliliğini de umumiyetle karşılız, ve ORKUN'da milliyetçi konular üzerinde çeşitli ince görüş farklarını belirten yazılar çıkabilir.

Gelen yazılardan bazıları çok uzun oluyor. Bütün arkadaşlardan ricamız: Mümkün olduğu kadar kısa yazılar yazsınlar. (Tabii her konunun müdaadesi ölçüsünde.) Yazıların herhalde iki sayfayı geçmemesine çalışalım. ORKUN'a gelen yazıların çokluğu sebebiyle birçok yazılar bir müddet bekleyecek. Gönderen arkadaşlar sabırsızlanmasınlar. Ayrıca mühim bir nokta: Birçok yazıları zamanı gelince ileride neşretmek için saklıyoruz. Bu sebeple yazı gönderen arkadaşlar bir yazı gönderdikten sonra onun çıkmasını bekleyip başka yazı göndermemelik etmesinler, ORKUN'un dosyalarında dört beş yazıları bulunsun, dergi için faydalı olur ve her imzadan mevcut yazıların çeşitliliği dergiyi tertipleme işini kolaylaştırır.

Karakülâhboğlu Halil Baştañk B.: 1 — Atsız'ın ilk hecesi süvarinin bindiği at değil, isim manasına gelen ad'dır. Atsız adını taşımak eski bir Göktürk geleneğine dayanmaktadır. Yazılıştta (t) harfinin kullanılması Atsız'ın kanaatine göre bu yazılışın Türkçenin telaffuzuna daha uygun olmasındandır. 2 — Yazdığımız mektuplar v.b. üzerindeki adların sonuna «B.» koymamız tahmin ettiğiniz gibidir. Zamanı gelince bu konuyu esaslı surette ele alacağız.

Bazı okurlarımız bizim Bay İsmet İnönü'ye hücum eden bazı yazılarımıza itiraz ediyorlar. Bu arada bize partiler arasındaki çekişmede tarafsız kalmamızın daha faydalı olacağını tavsiye edenler de var. İleride bu konuya bir makale ile temas edeceğiz. Şimdilik yalnız şükardarını söyleyelim: ORKUN bu işte sadece Türkçülüğe karşı yapılan kötülüğün hesabını sormakta ve bir daha Türk milletinin ve Türk milliyetçiliğinin aldatılması ve arkadan hançerlenmesine karşı uyanık bulunmayı vazife saymaktadır. Olayların ancak dış yüzlerini gören arkadaşlarla, bütün çıplaklığı ve iğrençliği ile iyüzünü görmek fırsatını bulmuş arkadaşların görüşleri ve düşünceleri arasında bazı farklar olmasını tabii karşılıyoruz. Bizi uzaktan tanyan ve Türklük noktasında birleşik olduğumuz ve ancak İsmet İnönü konusunda bizden ayrı düşünen dostlarımızın son hükümlerini vermekte

acele etmesinler. Yalnız emin olsunlar ki inançlarımızın ve yazılarımızın üzerinde sınısı kinlerin ve düşmanlıkların zerrece tesiri yoktur.

Aldığımız bazı mektuplarda arkadaşlarımız buldukları yerdeki komünizme karşı mücadele hareketlerinden bahsetmekte, ne yaptıklarını anlatmakta ve ne yapmaları gerektiği hakkında fikir sormaktadır. Bu mevzuda çok konuşacağız. Şimdilik bir noktaya dokunalım: Bazı arkadaşlar komünist gazetelerin okunmamasını sağlamak için, buldukları yere gelen bütün sayıları para ile satın alıp imha ettiklerini yazıyorlar. Bunu yapmasınlar. Çünkü başa çıkılmaz. Bir veya iki sayı bu şekilde tükenince hemen tekrar gönderirler ve adedini arttırırlar. Hem istemiyerek onlara yardım etmiş, hem de gayeye erişememiş oluruz. Doğru yol bayiler üzerinde müessir olup sattırmamaktır. Bunun çeşitli yolları vardır. En mühim nokta bayilere komünist gazeteyi satmanın beş on kuruş uğruna vatana ihanet demek olduğunu anlatmaktır, ve öyle bir hava yaratmaktır ki o münifte komünist gazeteyi satmaya kalkışan kimse bembeyaz bir örtü üzerinde kapkara bir leke gibi sırsın ve bütün halkın lanetine uğrasın. Bu şartlar altında en duygusuz ve küstah bir kimse bile komünist gazete satmaya (bilhassa küçük yerlerde) pek cür'et edemeyecektir. Bu yolda her türlü gayreti göstermek ve elden gelen herşeyi yapmak bir vatan borcudur. (Suç sayılan hareketlerden çekinileceği tabiidir). Yurdun her tarafında komünist gazeteleri sattırmamak hususunda başarılar elde edildiğine dair haberler gelmektedir. Bilhassa Diyarbakır ve Aydın gençlerinin gayret ve başarılarını kutlarız.

Yazılarımızın çokluğundan ötürü bu sayfamıza «ORKUN'DAN SESLER» sayfamızı koyamadık. Özür dileriz.

Komünizme Karşı

M Ü C A D E L E

Her ayın birinde ve on beşinde çıkar.

Fiatı 10 kuruş. Yıllık abonesi 240, altı aylık 120 kuruştur.

İdare: Beşiktaş, Yenimahalle Deresi

Sokağı Nu. 3 — İSTANBUL

İŞİL MATBAASI — İSTANBUL

İdarehane:

9, Feyzullah Cad.

A. Maltepe